

عنوان مقاله:

لنگی برش در قابهای محیطی چند سلولی و عوامل موثر در کاهش آن

محل انتشار:

پنجمین کنگره ملی مهندسی عمران (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

سیدروح ا... موسوی - دانشجوی دکترای دانشگاه فردوسی مشهد

حسن حاجی کاظمی - استاد دانشگاه فردوسی مشهد

مهدیه عربی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

مساله لنگی برش در مقاطع جدار نازک اتفاق می افتد زیرا ضخامت کم جداره باعث افزایش تنشها و تغییر شکلهای برشی در مقطع می گردد این پدیده برای ساختمانهای بلند با سیستم قاب محیطی و هسته دیوار تیورقهای جعبه ای چند سلولی و تک سلولی، تیورقهای جعبه ای خمیده و ... اهمیت فراوان دارد و باید اثر آن در طراحی لحاظ گردد. لنگی برش باعث می شود که در نیروی محوری ستونهای گوشه ای و میانی تفاوت های قابل توجهی نسبت به مقادیر حاصل از تئوری های کلاسیک خمش مشاهده می گردد. تاکنون راهکارهای متفاوتی برای کاهش لنگی برش در قابهای محیطی یک یا چند سلولی پیشنهاد شده است از آن جمله می توان به استفاده از کمربندها، مهارهای بازویی و تیرهای عمیق اشاره کرد. در این مقاله اثر هندسه پلان و سلولها در کاهش لنگی برش قابهای محیطی چند سلولی بررسی شده و گزینه های مناسب پیشنهاد می شوند.

کلمات کلیدی:

سازه های بلند، قاب محیطی، لنگی برش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/80357>

